

Arrest

nr. 73 618 van 20 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 31 augustus 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 28 september 2011.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VAN HOECKE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De eerste bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 23/11/2008 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

(M.A.) (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 27/03/2009, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden :

De aangehaalde medische problemen kunnen niet aanvaard worden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

In het verzoekschrift voor betrokkene, mevr. (M.A.) worden ter staving medische attesten voorgelegd. De arts-attaché evalueerde deze gegevens op 22.03.2011 (zie gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat rekening houdende met de beschikbare medicatie en mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst, Armenië, er haar inziens geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland.

De arts-attaché stelt dat betrokkene kan reizen. Mantelzorg is niet nodig. De arts-attaché besluit dat, hoewel de aangehaalde medische problematieken kunnen beschouwd worden als aandoeningen die een reëel risico kunnen inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld en opgevolgd worden, geen reëel risico inhouden op onmenselijke of vernederende behandelingen, gezien deze behandelingen en opvolgingen beschikbaar zijn in Armenië.

Wat betreft de eerste aandoening van betrokkene blijkt uit onze informatie in het administratief dossier van DVZ dat de medicatie beschikbaar is in Armenië alsook de opvolging. Voor deze aandoening kan betrokkene terecht in de lokale poliklinieken in de hoofdstad of in de regio's, ofwel in gespecialiseerde medische centra. Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier van DVZ, blijkt tevens dat, hoewel Armenië geen systeem van sociale zekerheid kent, de zorgen gratis zijn voor patiënten uit sociaal zwakkere groepen of voor patiënten met ziekten opgenomen op de lijst voor gratis zorgen¹.

Wat betreft de tweede aandoening van betrokkene is tevens de medicatie beschikbaar in Armenië alsook de opvolging. Ook hier blijkt dat de tweede aandoening van de betrokkene opgenomen is op de lijst voor gratis zorgen. De nodige zorgen zijn bijgevolg gratis op voorschrift van de huisarts².

Wat betreft de derde aandoening is de behandeling en opvolging ook beschikbaar in Armenië. Deze behandeling kost ongeveer 180 euro. Aangezien betrokkene geen familie meer heeft, kan ze terecht bij Mission Armenia, deze organisatie helpt mensen die niemand meer hebben om voor hen te zorgen. Hier kunnen ze terecht voor eten, gratis medische controles, eerstehulpverlening, psychologische consultaties, wettelijke consultaties,... Al deze hulp en diensten zijn volledig kosteloos. Dat de financiële toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen bijgevolg voldoende gegarandeerd is.

Betrokkene was in Armenië woonachtig in Arinj, gelegen in de provincie Kotayk. Zij kan voor de nodige medische behandeling en opvolging van de tweede aandoening terecht in de lokale medische centra/poliklinieken of in de gespecialiseerde centra van Kotayk of de Armeense hoofdstad Erevan³, gelegen op 15 km van Kotayk⁶. Voor de derde aandoening kan betrokkene terecht in de dagcentra van Hrazdan, Charentsavan en Abovyan, allen gelegen in de provincie Kotayk. Dat de geografische toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen bijgevolg voldoende gegarandeerd is.

Verder kan betrokkene beroep doen op hulp van de International Organisation for Migration. De IOM ondersteunt de Armeense regering op het gebied van migratie. De IOM wil tevens de zelfstandigheid en integratie verbeteren voor mensen die terugkeren naar Armenië. Zo assisteert de IOM terugkerende Armeniërs bij hun re-integratie. Deze terugkeerders kunnen microkredieten krijgen om een nieuw leven op te bouwen⁷.

Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd (m.n. : schoolattesten en certificaten) welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene. Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen. Dat de hier ingeroepen niet-medische elementen buiten de medische context van artikel

9ter vallen en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid waarbij haar bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980). (...)”

De tweede bestreden beslissing:

“In uitvoering van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid / de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid ⁽¹⁾ ⁽²⁾ wordt aan Makaryan Anush geboren te Kirovabad, Unie d. Socialist. Sovjetrep., op 26/01/1956,

van Armenië nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 28/10/2011 (datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland ⁽³⁾, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven ⁽⁴⁾.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. (Wet van 15 december 1980 - art. 7, alinea 1,2°).

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van een administratieve bestuurshandeling. Schending van artikel 3 van de wet -schending van de materiële motiveringsplicht. Schending van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoekster is een 55 jarige vrouw van Armeense nationaliteit en zij is gedurende haar verblijf in België gezond geweest tot in 2008. Op dat ogenblik werd zij door een aantal aandoeningen getroffen, zowel lichamelijke als psychische aandoeningen. waarvoor zij medicatie en behandeling nodig heeft. Verzoekster heeft in Armenië deze ziekten en medicaties/behandelingen niet gehad zodat zij niet op de hoogte is van de beschikbaarheid van medicatie in Armenië. In alle geval wordt door verwerende partij aanvaard dat de aandoeningen van verzoekster kunnen beschouwd

worden als aandoeningen die een reëel risico kunnen inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien ze niet adequaat behandeld en opgevolgd worden. Volgens de motivering van de bestreden beslissing zijn in Armenië voldoende ziekenhuizen en medische centra beschikbaar en is de medische verzorging gratis voor patiënten uit sociaal zwakkere groepen of voor patiënten met ziekten die opgenomen zijn in de lijst voor gratis zorgen. De motivering van de beslissing is gebaseerd op de vaststellingen van de arts van de Algemene Directie Vreemdelingenzaken. In het advies van de arts van D VZ wordt onderzocht of er in Armenië voor verzoekster behandelings- en opvolgingsmogelijkheden aanwezig zijn. Er wordt in het advies van de arts verwezen naar een e-mail van 4.11.2008 van Prof. A. Babloyan en naar een e-mail van 29.9.2010 van M. Gevorgyan van het Ministerie van Volksgezondheid in Armenië. Verzoekster is van mening dat een verwijzing naar een e-mail van 4.11.2008 niet meer relevant is om de medische situatie in 2011 in Armenië te beoordelen. Verder is verzoekster er zeer goed van op de hoogte dat een gratis gezondheidszorg in Armenië misschien op papier bestaat, maar in realiteit onbestaande is. In de bestreden beslissing wordt meegedeeld dat er in Armenië geen systeem van sociale zekerheid bestaat maar dat de zorgen gratis zijn voor patiënten uit sociaal zwakkere groepen of voor patiënten met ziekten zoals de ziekten van verzoekster. Verzoekster wenst op te merken dat Armenië een zeer arm land is met een zeer labiel economische toestand. Een systeem van sociale zekerheid bestaat inderdaad niet en het is een fabel dat de zorgen gratis zijn voor patiënten uit sociaal zwakkere groepen. Verzoekster verwijst naar een onderzoek voor WHO over het verzorgingssysteem in Armenië d.d. 19.4.2010. In dit artikel wordt gesteld dat 40% van uitgaven voor gezondheidszorg afkomstig zijn van "oud-off-pocket payments." Slechts 10% van de betalingen voor medische hulp worden geregistreerd als betalingen en de overige 90% zijn niet-officiële betalingen voor gezondheidszorgen. Deze niet-officiële betalingen komen het meeste voor in ziekenhuizen. In het artikel wordt meegedeeld dat de voornaamste reden van deze niet-officiële betalingen deel uitmaken van een vicieuze cirkel waarbij een overgrote meerderheid van zeer laag betaalde geneesheren in Jerevan een bijkomend inkomen verwerven. Deze niet-officiële betalingen die veel en overal voorkomen zijn het resultaat van een veel groter probleem dat bestaat in het gezondheidssysteem in Armenië en een gevolg is van een zeer geringe subsidiëring door de Armeense Overheid en onderbetaalde dokters. De resultaten van dit onderzoek staan in schiel contrast met de mededelingen van enerzijds Prof.A. Babloyan en anderzijds de geneesheer van het Ministerie van Volksgezondheid van Armenië waarover door verzoekster en andere Armeense onderdanen gesteld wordt dat zij leven uit de handen van de autoriteiten. Voor Prof. A. Babloyan is dit moeilijk te bewijzen maar de verklaringen van de ambtenaar van het Ministerie van Volksgezondheid in Armenië dienen met de grootste argwaan gelezen te worden."

2.2. In zoverre verzoekster de schending opwerpt van de formele motiveringsplicht wordt vastgesteld dat bij lezing van verzoeksters inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij ook blijk geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing. De formele motiveringsplicht, vervat in de wetsartikelen waarvan verzoekster de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Uit dit advies van 22 maart 2011 blijkt dat de arts-adviseur na grondig en zorgvuldig onderzoek tot het besluit komt dat de aandoening van verzoekster, hoewel deze kan beschouwd worden als een pathologie die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld zou worden, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling en dit gelet op het gegeven dat deze behandeling beschikbaar is in Armenië.

Verzoekster werpt op dat de bronnen van de arts-adviseur hetzij achterhaald, hetzij onbetrouwbaar zijn, doch deze kritiek kan niet dienstig worden aangenomen. In zoverre verzoekster slechts kritiek levert op de e-mails van 4 november 2008 en 29 september 2010, wordt opgemerkt dat de arts-adviseur zijn oordeel nog op verscheidene andere bronnen baseerde. Verzoekster toont niet aan dat het advies van

de arts-adviseur onzorgvuldig is opgesteld, gelet op de diverse bronnen waarop het steunt. De vage bewering dat de geneesheer van het Ministerie van Volksgezondheid "*uit de hand leeft van de autoriteiten*", waardoor diens verklaringen met argwaan dienen gelezen te worden, wordt volstrekt niet gestaafd.

Gelet op het feit dat de ambtenaar-geneesheer adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar Armenië, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid om het advies van de ambtenaar-geneesheer te volgen. Het loutere feit dat verzoekster ongestaafd beweert dat de gezondheidszorg in Armenië ontoereikend is, volstaat niet om tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing te besluiten. Bovendien laat verzoekster het motief aangaande de in te roepen hulp van het IOM ongemoeid.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid oordeelde niet op kennelijk onredelijke wijze dat de aanvraag ongegrond was. De gemachtigde handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekster haar concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclus.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC